

[Bilgrav-Nielsen]

gennemført ændringer, forbedringer. Det skal jeg undlade, da vi jo allerede er i gang med forhandlinger herom.

Jeg vil gerne nævne et par områder, som har bredere betydning. Vi har i Det Radikale Venstre med tilfredshed noteret os, at vi nu har nået det FN-mål, vi satte os for mange år siden: at vi skulle yde 1 pct. af bruttonationalproduktet til støtte til udviklingslandene. Dette mål er nået i Danmark med finansloven for 1992. Vi har ikke stillet forslag om, at den generelle bistand nu skal forøges, men vi vil foreslå, at der sker en afsættelse af et kontant beløb år for år til miljø- og katastrofeindsats.

Når vi mener, at det er nødvendigt, er det, fordi ikke mindst Riokonferencen viste, at der er et kæmpebehov for, at de rige lande satses på at støtte et bedre miljø i udviklingslandene. Samtidig har vi også set, at vores egen udviklingsbistand i alt for høj grad bliver anvendt til katastrofebistand uden for egentlige udviklingsområder. Denne katastrofebistand er nødvendig, men vi ønsker ikke, at den skal tages fra ulandspengene. Derfor ønsker vi at få en speciel kontering på finansloven af et fast beløb i forhold til bruttonationalproduktet år for år anvendt til miljøformål og til katastrofebistand dér, hvor der er behov for det.

Vi mener samtidig, at det er muligt at dække denne merudgift ved at reducere det traditionelle militære budget. Vi er fuldt opmærksomme på, at forsvarsministeren forbereder, er i gang med – jeg ved ikke, hvad det rigtige ord er – nye forhandlinger om en forsvarsordning, som så forhåbentlig kan føre til, at vi får indrettet forsvaret efter det, som nu er den sikkerhedspolitiske situation omkring os. For os betyder det i hvert fald, at der skal satses meget mere på, at vi er parate til uden de store og – hvad skal vi sige – forsinkende diskussioner her i Folketinget, når den akutte situation opstår, at kunne deltage i FN's aktioner. Reglerne herfor, betingelserne herfor, soldaternes, de indkaldtes, de frivilliges, kontraktmæssige forhold i relation til den slags opgaver skal være på plads i god tid, før situationen er der.

Det koster penge. Det koster også penge, at vi forebygger nye kriser i verden omkring os. Hele Østpolitikken har jo i stigende grad måttet interessere os, og det er naturligt. Vi mener i Det Radikale Venstre, at vi nu har en enestående chance for at tilrettelægge en egentlig fore-

byggende sikkerhedspolitik, hvor vi i tide kommer ind med støtteforanstaltninger, hjælp, samkvem omkring økonomisk politik, socialpolitik, kulturpolitik, især over for det nye, demokratiske Østområde, således at det ikke igen udvikler sig til noget, vi skal møde og sikre os imod med en militær sikkerhedspolitik. Men det koster altså penge, og de penge kan vi ikke kradse ind ved øget beskatning. Dem må vi finde ved en omprioritering. Og her ønsker vi altså en omprioritering fra den traditionelle militærpolitik og over til den nye, forebyggende, humanitære, økonomiske og sociale sikkerhedspolitik.

Det er vigtigt, synes jeg, at partierne melder ud om dette her, at vi får en diskussion om det. Vi fremsætter beslutningsforslag, og så kommer der en førstebehandling, men det er væsentligt, at vi nu snart får en debat om denne omprioritering.

Vi synes også, at det er vigtigt, at der fremkommer nogle kontante forslag om at forbedre beskæftigelsen. Og det offentlige må gerne, som der nu er optræk til, øge udgifterne til en målrettet indsats på områder, hvor vi tydeligt kan se, at det gavner samfundsøkonomien, og hvor der er tale om investeringer, der skal afholdes alligevel.

Der har været talt om infrastrukturen, trafiknettet, det kollektive net og vejene, og der har været talt om en række af de investeringer, som kommunerne har ansvaret for. Her deler jeg helt og fuldt det synspunkt, som hr. Stavad var inde på i formiddags, nemlig at der burde være adgang til, at kommunale myndigheder kan optage lån til investeringer, f.eks. til renovering af kloaknettet, her og nu, således at den investering, som jo er langsigtet og i øvrigt miljømæssigt er meget gavnlig, kan sættes i gang netop nu, hvor der beskæftigelsesmæssigt er kapacitet til det; en sådan nytænkning er der behov for.

Det er i øvrigt også vigtigt, synes jeg, at vi ikke i vore forhandlinger kun holder os til statens budget. Hr. Duetoft har været inde på det, men i modsætning til hr. Duetoft mener jeg ikke, det er muligt at tilrettelægge en samlet offentlig økonomisk politik uden også at inddrage de kommunale myndigheder, amter og kommuner. Det er vel snart tre fjerdedele af samtlige offentlige udgifter og indtægter, der administreres ude i amter og kommuner, og